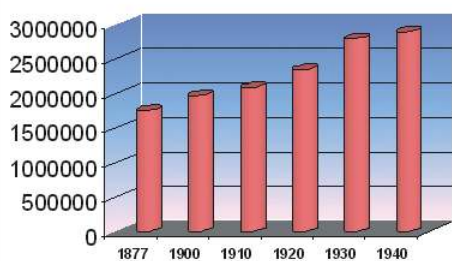

Del 1917 al 1923 va esclatar a Catalunya un violent enfrontament entre burgesia i proletariat, que inicia una espiral de vagues, repressió i pistolerisme. Hi va haver més de 800 atemptats i més de 1000 morts, la majoria obrers. Entre les víctimes hi havia Salvador Seguí, Francesc Layret, o el cardenal Soldevila.

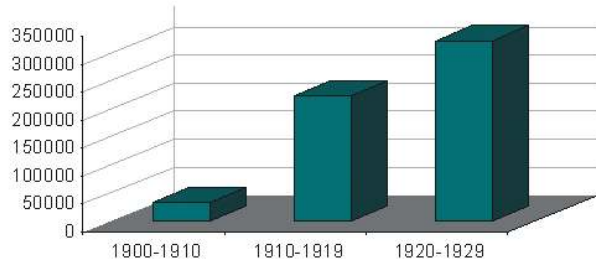
Per posar fi al desordre polític, social i militar el capità general de Catalunya, Miguel Primo de Rivera, el 12 de setembre del 1923 va donar un cop d'Estat, acceptat pel rei i l'exèrcit. Primo de Rivera va represaliar especialment la CNT, restablint l'ordre i va acabar la guerra del Marroc. Però també va tancar les Corts i va restringir les llibertats; va prohibir l'ús del català, de la senyera; va clausurar orfeons i fins i tot el camp del Barça; va dur a terme repressions i depuracions a la universitat i va suprimir la Mancomunitat. La Dictadura va mirar de potenciar el desenvolupament econòmic protegint la formació de grans capitals financers i mitjançant un ampli programa d'obres públiques.

Però el govern autoritari era un sistema sense sortida i el 30 de gener del 1930 va dimitir Primo de Rivera; el rei va encarregar el govern al general Berenguer i després a l'Almirall Aznar amb la intenció de restaurar les llibertats i el sistema parlamentari anterior.

Evolució de la població Catalana 1877- 1940

Saldo Migratori a Catalunya 1900- 1930

Associació Cultural "Baixa Segarra". Autor Robert Balcells. Joves rebent instrucció militar l'any del "desastre d'Annual". Santa Coloma de Queralt (Conca de Barberà), 1921

